

Предговор

България е една малка държава със славно минало. Още от самото ѝ създаване около нея витаят мистерии, които нямат обяснение и до днес. Например, от къде идват българите, как първата ни столица е сред най-големите по площ градове в Европа по това време, от къде имаме технологията да създадем най-точния календар в света.

Тези и още доста други въпросителни изскачат, когато човек започне да рови малко извън одобрените от министерството учебници. Затова искам в началото на нашето взаимно пътешествие из мистериите на България да разгледаме произхода на нашия народ и как е достигнал върховно ниво на развитие за времето си.

Въпреки че тази част е малко историческа, може да ви отвори очите за някои неща...

Започваме с това откъде всъщност сме произлезли. Общоприет факт е, че българите идват от централна Азия, днешна Монголия. Това съм го учил на времето, това го учите и вие в момента. Навсякъде нашият народ е описван като варвари и номади, които постоянно се местят. Смята се, в момента на създаване на Българската държава броят на българите е бил около 200 000.

Тази теория обаче среща няколко сериозни проблема.

При разкопки на ранни български селища са открити стоцици скелети, който са със средна височина от 1.75 м, а нормалният ръст за Европа по това време бил около 1.6 м. Отделно тези скелети нямали и следа от монголоидни черти, нито примеси близко до тях.

Втори проблем с монголоидната теория е, че на територията на днешна Армения е намерен географ от III век, на който пише: „От народите, живеещи на север от Кавказ, само българите имат каменни градове“. Думите каменни градове ще разгледаме само след малко, но друго прави впечатление. Кавказ е територия, която се намира на срещуположния бряг на Черно море, днешна Русия и Грузия. Много далече от Централна Азия. Забележете, това е близо 400 години преди заветната 681 г., за която също имам няколко въпроса.

В продължение на десетки години, датата на основаването на българската държава е насаждана в нашето съзнание. 681 – годината, в която България се появява на европейската карта благодарение на хан Аспарух.

Има обаче сведения, че обединените български племена създават държавно формирание още през 384 г. След години на разцвет, естествено, следва и падение, но през 632 г. едно добре познато име от рода Дуло – хан Кубрат – възстановява българската държавна независимост. Може би тази година трябва да се счита за раждането на нашата държава? Но както и да е.

Продължаваме с една от най-големите мистерици, свързани с началото на България.

Споменах малко по-горе, че историци смятат, че българите са наброявали около 200 000 при създаването ни. Всъщност през 681 г. свършва войната между България и Византия и чрез мирен договор византийците ни признават най-накрая за държава.

Тук става интересно.

Според експерти, ако ние сме били 200 000, то армията ни от боеспособни мъже е била не повече от около 20 000. Дали не е малко странно, че сме обявили война и сме нахлули на територията на най-могъщата за времето си държава – Византия?

Ако допълним и факта, че сме описвани като варвари и номади, си е направо лудост. Какво си е мислил хан Аспарух, да не е ненормален? Как нашата армия би имала шанс?

При нормални обстоятелства Византийската империя би сметнала нашата военна агресия за лек „бунт“ и потушаването би коствало изпращането на няколко от техните областни войски.

В случая с българите обаче Византия изпраща стохилядна армия предвождана лично от императора. Защо? Нали уж сме едва ли не диваци, които нямат никаква структура.

Още повече Византийската империя претърпява разгром, вследствие на което признава България и ни дава едни от най-плодородните райони.

Възможно ли е това?

Единият вариант е да сме били много повече от 200 000 и армията ни да е била по-голяма. Друг вариант е да сме получили помощ, за която никъде не се споменава.

„До тук добре – неуките варвари си получиха държава, кръстиха я България, да ги видим как ще се оправят.“ Това бих си казал аз, ако четях историята и ако не обръщах внимание на въпросите, свързани с несъответствията.

Тогава се случва ново чудо: българите строят каменни градове! Примери са Плиска, Преслав, Провадия и други. Всички те свидетелстват за много висока степен на развитие на цивилизацията.

Чакайте, чакайте малко, нали уж бяхме номади, които живеят в палатки и най-доброто ни постижение е самото оцеляване? Как тогава първата ни столица, Плиска, има канализация, павирани улици и дори парно отопление?

Откъде са дошли тези висшисти, дипломирани инженери и строители? Сега скептиците ще кажат, че сме ги взели от други напреднали държави. Да, добре, но тогава държавите около нас са строили с дребни камъни и тухли. Не с огромни четвъртити блокове, тежащи по няколкостотин килограма.

Има и други загадки. По онова време за столица или важен град се избира местоположение, което е естествено защитено от природата. Например хълм или от една страна да има река, или гори да бъде остров (примерно Париж).

Да, ама нашият хан Аспарух избира за столица най-голото и незащитено поле – Плиска. Там той мести всички най-важни държавни функции, чрез които ще управлява новосъздадената България. Плиска достига до 23 кв. км. площ, което автоматично го прави един от най-големите градове в Европа по онова време. Дори Константинопол е бил по-малък тогава.

Добре, да обобщим малко загадките: обединени племена от варвари обявяват война на най-силната държава, побеждават я и изведнъж от палатки започват да конструират каменни градове, които могат да се мерят по големина с европейските столици по онова време.

Нещо не се връзва. Или историята умишлено премълчава важни неща, или ние сме народ, който крие много тайни.

Между другото, има още много интересни факти свързани с езика ни, религията и познанията по астрономия и математика, които не съответстват на номадското ни минало. Част от тях е и българският календар, за който ще поговорим по-късно.

С тази кратка историческа справка исках да ви подсказва, че България е една държава, обвита в мистерия още със създаването си.

Оттук нататък ще се отдалечим малко от историята и ще навлезем повече в настоящето, което е доста по-загадъчно.